

Kærlighedens Almagt

Skuespil i 5 Akter

Isce-
sat af A. W. Sandberg

HOVEDPERSONERNE:

Carl Weldon.....	PETER FJELSTRUP
Victor, Dr. med., hans Søn.....	CARLO WIETH
Baron Liegundt.....	Aage Hertel
Pedro, hans Neve.....	Peter Malberg
Nina.....	CLARA WIETH
Jeanne.....	Jacoba Jessen

Af Afdelingerne fremhæves:

Jaget af Mennesker.

Samme Nat opskræmtes Beboerne i et enligt Hus ved Trone-Skovene.

Næste Dag blev der indledet Klapjagt paa et Stykke Menneske-Vildt i Trone-Skovene.

Drevet af Sult og Feber nærmer den Jagede sig atter Menneskene.

„Det er Skoven, der dræber Deres Mor. Havet kunde frelse hende, men...“

„Det er jo ham fra i Nat. 1000 Kroner! Saa kunde Mor reddes!“

„Gud tilgive mig, hvad jeg gør!“

Den Myrdedes Neve, Pedro Liegundt, som har udsat Dusøren. Victor Weldon, den Jagedes eneste Haab.

„Saa sig mig i hvert Fald, hvem det er, som har forraadt min Far!“

„Det har jeg ingen Ret til at sige Dem, Doktor Weldon!“

„De skulde ikke spille dydig, De, der lige har solgt en Mand for 1000 Kroner!“

„Du var kun et Aar gammel, da det skele!“

„... Da jeg en Aften kom hjem...“

„Det var en Baron Liegundt!“

„Jeg elsker dig for højt, til at jeg vil bede dig blive. Følg din Villie og dine Længsler!“

„Nu kan jeg givet Dem det bedste, jeg ejer, — svigter De hende, — saa Gud naade Dem!“

„Fire Aar efter fik jeg at vide, at din Mor var død, — fattig og forladt!“

„Siden da har Hadet flammet i mig mod den Mand, som i et Lune stjal din Mors Liv — og mit — og gjorde dig til et ensomt Barn!“

„Først for nogle Dage siden saa jeg ham igen!“

„Saa skrev jeg et Brev til ham, hvori jeg mindede ham om, hvad jeg havde sagt — og saa opsøgte jeg ham!“

„Tænk paa, hvad De gør, Weldon. Bliver De Morder, saa ødelægger De Deres Søns Liv!“

„Pludselig slog den Tanke ned i mig, at jeg vilde blive mistænkt!“

„Saa skrev jeg Brevet til dig i min Vaande!“

„Du tror mig, Victor, min Dreng. Du tror mig — ikke sandt!“

— Og faa Dage efter optog nye Ting Ninas Tanker.

„Det er jo lidt anstrengende i Begyndelsen. Men De vil komme til at holde af det. Det er jo dog det skønneste at gøre godt mod andre!“

Sammen med sin nye Veninde, den gode, men letsindige Jeanne, foretager Nina en lille Udflugt før Nattevagten.

Et Møde med Fortiden.

Tiden, der gled, byggede en skælvende Bro mellem Victors og Ninas Hjerter.

„Vær sød og bring Journalerne hjem til mig i Aften!“

„Kære Nina! Journalerne var et Paaskud, bliv ikke vred. Der er noget, jeg har længtes efter at tale med Dem om...“

„Men først er der en Ting, De maa vide...“

„Det er min Far. Han sidder i Tugthuset — uskyldig dømt!“

„Skaf mig Beviserne!“

„Brevet og Revolveren. Det var Beviser nok!“

„Du har aabnet Portene for Far, — Portene til Solen og Livet, — der nu venter os alle tre!“

et ensomt beliggende Hus ved de udstrakte Trone-Skove bor den smukke Nina alene sammen med sin syge Moder. Den unge Pige har af Landsbylægen faaet at vide, at kommer den Syge ikke bort fra Skoven og ud til Havet, vil hun næppe faa sine Kræfter igen; men Nina ser ingen Udvej til at skaffe de mange Penge, som Rejsen vil koste, og for første Gang føler hun Fattigdommen som en Forbandelse. Saa sker der imidlertid noget, der faar Haabet til at blusse op i hendes Hjerter. En Nat kommer en enlig Vandrer — en forkommen og sulten Flygtning — til deres Hus, og da han har faaet den værste Sult stillet, forsvinder han igen i Skovens Mørke. Den næste Dag bliver Nina ved et Tilfælde klar over, at den Mand, hun har hjulpet, ikke kan være nogen anden end en vis Carl Weldon, der er sigtet for Mord og for hvis Paagribelse der er udlovet en stor Dusør, og den Tanke griber hende straks, at kunde hun

tjene Dusøren, havde hun Midlerne til at redde Moderens Liv. Lykken staar hende bi, — hun opdager den Eftersøgte Skjulested og skønt det piner hende at optræde som Angiverske, skynder hun sig dog til Gendarmerikontoret og fortæller, hvad hun ved.

Der træffes straks Foranstaltninger til at gribe Flygtningen, og den Myrdedes Ven, Pedro Liegundt, der havde udlovet Dusøren, underrettes om den Vending, Sagen har taget.

Medens Gendarmene jager deres Bytte, sprænger en Rytter gennem Trone-Skovene. Det er den Jagedes Søn — Lægen Victor Weldon —, hvem Faderen har faaet Lejlighed til at underrette om sit Tilflugtssted, og som nu kommer for at hjælpe ham — men kommer for sent. Med tungt Hjerte følger han efter Fangetransporten til Gendarmribygningen og forsøger at faa at vide, hvem det er, der har angivet Faderen. Til Ninas usigelige Lettelse faar han ikke den ønskede Oplysning, — men den unge Pige aander dog først befriet op,

efter at hun — i Pedro Liegundts Nærværelse — har faaet Pengene udbetalt og kan gaa. Hendes friske Skønhed har imidlertid gjort et stærkt Indtryk paa den kvindekære Pedro, og da han mener, at hendes Moral næppe kan være synderlig høj, naar hun har kunnet faa sig til at spille en Angiverskes Rolle, gør han Tilnærmelser til hende — men afvises skarpt.

Glødende af Harme skynder Nina sig hjemefter, men inden hun naar Huset, har Moderen draget sit sidste Suk. Judas-pengene her ingen Velsignelse bragt, — og den unge Pige synker fortvivlet sammen ved Moderens Dødsleje. — — —

Victor har faaet Tilladelse til at tale med Faderen, der aabner sit Hjerte for ham og fortæller, at den Mand, en Baron Liegundt, som han er beskyldt for at have dræbt, i sin Tid styrtede hans Lykke i Grus og opførte sig som en samvittighedsfuld Slyngel. Han beretter, hvorledes Tilfældet førte ham sammen med den Mand, han havde Grund til at hade, og hvis Liv han var fast besluttet paa at tage, men som han

alligevel skaanede. Døden indhentede dog straks efter Baronens, og et skæbnesvangert Sammentræf af Begivenheder bevirkede, at han, Carl Weldon, blev udpeget som hans Morder og maatte gribe Flugten. — — — Dybt grebet har Victor lyttet til Faderens tragiske Historie, og han føler et bittert Nag til den ukendte Angiver, der for en lumpen Vindings Skyld har forraadt hans elskede Fader. Skønt han sætter Himmel og Jord i Bevægelse for at faa det Mysterium, der knytter sig til Baronens Drab, opklaret, lykkes det ham ikke, og Weldon bliver paa Indicier idømt 10 Aars Tugthus.

Efter Moderens Død helliger Nina sig Sygeplejerskens store Gerning, og Skæbnen vil, at hun skal faa Ansættelse paa den af Victor Weldon ledede Børneklirik. Doktoren fatter Godhed og Interesse for den stilfærdige, opofrende Nina, og efterhaanden bygges der en skælvende Bro mellem deres Hjerter. Den lille Sygeplejerske bliver Lægens Forlovede og kort Tid efter hans Hustru. — — —

Kærligheden og Lykken er kommen ind i Ninas Tilværelse, Victor tilbeder hende, — men alligevel ser hun med en vis Angst og Uro Fremtiden i Møde. Af Frygt for at miste sin Mands Kærlighed, uden hvilken Livet ikke har noget Værd for hende, har hun ikke turdet fortælle ham, at det var hende, der overgav hans Fader i Politiets Hænder, og hun har en Forudfølelse af, at den Dag vil komme, da hun vil blive straffet for sin Mangel paa Oprigtighed. — — — Og hendes Anelse slaar da ogsaa til. En skønne Dag krydser Pedro hendes Vej. Han forsøger at udnytte sin Viden til at faa hende i sin Magt, men da dette ikke lykkes ham, ender det med, at Victor gennem hans Mund faar hele Sandheden at vide.

Nina indser, at selv om hendes Mand vil forstaa, at det ikke var noget lavt og egennyttigt Motiv, der i sin Tid fik hende til at optræde som Angiverske, vil han dog aldrig kunne tilgive hende hendes Hemmelighedsfuldhed, og sønderknust forlader hun sit Hjem. Det varer dog ikke længe, før

hendes Livsmod vaagner op igen. En uforsigtig Ytring, som Pedro er fremkommen med, lader hende ane, at Carl Weldon virkelig er uskyldig, og at den Dræbtes Neve ved adskilligt mere om den mystiske Affære, end han hidtil har villet være ved. . . . Den lille, tapre Kvinde sætter alt ind paa at bringe Sandheden for en Dag, og takket være hendes Mod og Uforfærdethed lykkes det hende ikke alene at give den haardtprøvede Carl Weldon tilbage til Solen og Livet, men ogsaa selv at genvinde den Lykke, som hun troede, hun havde forspildt sin Ret til.

Pol.

25-8-19

PANOPTIKON TEATRET

1 Dag Kl. 3 Première:

Kærlighedens Almagt.

Skuespil i 5 Akter.

I Hovedrollerne: Clara Wieth,
Jacoba Jessen, Peter Fjelstrup,
Aage Hertel, Carlo Wieth,
Peter Malberg.

Kærlighedens Almagt

Skuespil i 5 Akter

Iscenesat af A. W. Sandberg

HOVEDPERSONERNE:

Carl Weldon.....	PETER FJELSTRUP
Victor, Dr. med., hans Søn.....	CARLO WIETH
Baron Liegundt.....	Aage Hertel
Pedro, hans Neve.....	Peter Malberg
Nina.....	CLARA WIETH
Jeanne.....	Jacoba Jessen

Af Afdelingerne fremhæves:

Jaget af Mennesker.

Samme Nat opskræmtes Beboerne i et enligt Hus ved Trone-Skovene.

Næste Dag blev der indledet Klapjagt paa et Stykke Menneske-Vildt i Trone-Skovene.

Drevet af Sult og Feber nærmer den Jagede sig atter Menneskene.

„Det er Skoven, der dræber Deres Mor. Havet kunde frelse hende, men . . .“

„Det er jo ham fra i Nat. 1000 Kroner! Saa kunde Mor reddes!“

„Gud tilgive mig, hvad jeg gør!“

Den Myrdedes Neve, Pedro Liegundt, som har udsat Ducøren. Victor Weldon, den Jagedes eneste Haab.

„Saa sig mig i hvert Fald, hvem det er, som har forraadt min Far!“

„Det har jeg ingen Ret til at sige Dem, Doktor Weldon!“

„De skulde ikke spille dydig, De, der lige har solgt en Mand for 1000 Kroner!“

„Du var kun et Aar gammel, da det skete!“

„. . . Da jeg en Aften kom hjem . . .“

„Det var en Baron Liegundt!“

„Jeg elsker dig for højt, til at jeg vil bede dig blive. Følg din Villie og dine Længsler!“

„Nu har jeg givet Dem det bedste, jeg ejer, — svigter De hende, — saa Gud naade Dem!“

„Fire Aar efter fik jeg at vide, at din Mor var død, — fattig og forladt!“

„Siden da har Hadet flammet i mig mod den Mand, som i et Lune stjal din Mors Liv — og mit — og gjorde dig til et ensomt Barn!“

„Først for nogle Dage siden saa jeg ham igen!“

„Saa skrev jeg et Brev til ham, hvori jeg mindede ham om, hvad jeg havde sagt — og saa opsøgte jeg ham!“

„Tænk paa, hvad De gør, Weldon. Bliver De Morder, saa ødelægger De Deres Søns Liv!“

„Pludselig slog den Tanke ned i mig, at jeg vilde blive mistænkt!“

„Saa skrev jeg Brevet til dig i min Vaande!“

„Du tror mig, Victor, min Dreng, Du tror mig — ikke sandt!“

— — Og faa Dage efter optog nye Ting Ninas Tanker.

„Det er jo lidt anstrengende i Begyndelsen. Men De vil komme til at holde af det. Det er jo dog det skønneste at gøre godt mod andre!“

Sammen med sin nye Veninde, den gode, men letsindige Jeanne, foretager Nina en lille Udflugt før Nattevagten.

Et Møde med Fortiden. Tiden, der gled, byggede en skælvende Bro mellem Victors og Ninas Hjerter.

„Vær sød og bring Journalerne hjem til mig i Aften!“

„Kære Nina! Journalerne var et Paaskud, blev ikke vred. Der er noget, jeg har længtes efter at tale med Dem om . . .“

„Men først er der en Ting, De maa vide . . .“

„Det er min Far. Han sidder i Tugthuset — uskyldig dømt!“

„Skaf mig Beviserne!“

„Brevet og Revolveren. Det var Beviser nok!“

„Du har aabnet Portene for Far, — Portene til Solen og Livet, — der nu venter os alle tre!“

Let ensomt beliggende Hus ved de udstrakte Trone-Skove bor den smukke Nina alene sammen med sin syge Moder. Den unge Pige har af Landsbylægen faaet at vide, at kommer den Syge ikke bort fra Skoven og ud til Havet, vil hun næppe faa sine Kræfter igh; men Nina ser ingen Udvej til at skaffe de mange Penge, som Rejsen vil koste, og for første Gang føler hun Fattigdommen som en Forbandelse. Saa sker der imidlertid noget, der faar Haabet til at blusse op i hendes Hjerte. En Nat kommer en enlig Vandrer — en forkommen og sulten Flygtning — til deres Hus, og da han har faaet den værste Sult stillet, forsvinder han igen i Skovens Mørke. Den næste Dag bliver Nina ved et Tiltælde klar over, at den Mand, hun har hjulpet, ikke kan være nogen anden end en vis Carl Weldon, der er sigtet for Mord og for hvis Paagribelse der er udlovet en

stor Ducør, og den Tanke griber hende straks, at kunde hun tjene Ducøren, havde hun Midlerne til at redde Moderens Liv. Lykken staar hende bi, — hun opdager den Eftersøgtes Skjulested, og skønt det piner hende at optræde som Angiver-ske, skynder hun sig dog til Gendarmerikontoret og fortæller, hvad hun ved.

Der træffes straks Foranstaltninger til at gribe Flygtningen, og den Myrdedes Ven, Pedro Liegundt, der havde udlovet Ducøren, underrettes om den Vending, Sagen har taget.

Medens Gendarmerne jager deres Bytte, sprænger en Rytter gennem Trone-Skovene. Det er den Jagedes Søn — Lægen Victor Weldon —, hvem Faderen har faaet Lejlighed til at underrette om sit Tilflugtssted, og som nu kommer for at hjælpe ham — men kommer for sent. Med tungt Hjerte følger han efter Fangetransporten til Gendarmerbygningen og forsøger at faa at vide, hvem det er, der har angivet Faderen.

Til Ninas usigelige Lettelse faar han ikke den ønskede Oplysning, — men den unge Pige aander dog først befriet op, efter at hun — i Pedro Liegundts Nærværelse — har faaet Pengeene udbetalt og kan gaa. Hendes friske Skønhed har imidlertid gjort et stærkt Indtryk paa den kvindekære Pedro, og da han mener, at hendes Moral næppe kan være synderlig høj, naar hun har kunnet faa sig til at spille en Angiverskes Rolle, gør han Tilnærmelser til hende — men afvises skarpt.

Glødende af Harme skynder Nina sig hjemefter, men inden hun naar Huset, har Moderen draget sit sidste Suk. Judas-pengene har ingen Velsignelse bragt, — og den unge Pige synker fortvivlet sammen ved Moderens Dødsleje. — — —

Victor har faaet Tilladelse til at tale med Faderen, der aabner sit Hjerte for ham og fortæller, at den Mand, en Baron Liegundt, som han er beskyldt for at have dræbt, i sin Tid styrtede hans Lykke i Grus og opførte sig som en samvittig-

hedsfuld Slyngel. Han beretter, hvorledes Tilfældet førte ham sammen med den Mand, han havde Grund til at hade, og hvis Liv han var fast besluttet paa at tage, men som han alligevel skaanede. Døden indhentede dog straks efter Baronens, og et skæbnesvangert Sammentræf af Begivenheder bevirkede, at han, Carl Weldon, blev udpeget som hans Morder og maatte gribe Flugten. — — — Dybt grebet har Victor lyttet til Faderens tragiske Historie, og han føler et bittert Nag til den ukendte Angiver, der for en lumpen Vindings Skyld har forraadt hans elskede Fader. Skønt han sætter Himmel og Jord i Bevægelse for at faa det Mysterium, der knytter sig til Baronens Drab, opklaret, lykkes det ham ikke, og Weldon bliver paa Indicier idømt 10 Aars Tugthus.

Efter Moderens Død helliger Nina sig Sygeplejerskens store Gerning, og Skæbnen vil, at hun skal faa Ansættelse paa den af Victor Weldon ledede Børneklinik. Doktoren fatter Godhed

og Interesse for den stiltfærdige, opofrende Nina, og efterhaanden bygges der en skælvende Bro mellem deres Hjerter. Den lille Sygeplejerske bliver Lægens Forlovede og kort Tid efter hans Hustru.

Kærligheden og Lykken er kommen ind i Ninas Tilværelse, Victor tilbeder hende, — men alligevel ser hun med en vis Angst og Uro Fremtiden i Møde. Af Frygt for at miste sin Mands Kærlighed, uden hvilken Livet ikke har noget Værd for hende, har hun ikke turdet fortælle ham, at det var hende, der overgav hans Fader i Politiets Hænder, og hun har en Forudfølelse af, at den Dag vil komme, da hun vil blive straffet for sin Mangel paa Oprigtighed. — — — Og hendes Anelse slaar da ogsaa til. En skønne Dag krydser Pedro hendes Vej. Han forsøger at udnytte sin Viden til at faa hende i sin Magt, men da dette ikke lykkes ham, ender det med, at Victor gennem hans Mund faar hele Sandheden at vide.

Nina indser, at selv om hendes Mand vil forstaa, at det ikke var noget lavt og egennyttigt Motiv, der i sin Tid fik hende til at optræde som Angiverske, vil han dog aldrig kunne tilgive hende hendes Hemmelighedsfuldhed, og sønderknust forlader hun sit Hjem. Det varer dog ikke længe, før hendes Livsmod vaagner op igen. En uforsigtig Ytring, som Pedro er fremkommen med, lader hende ane, at Carl Weldon virkelig er uskyldig, og at den Dræbtes Nevø véd adskilligt mere om den mystiske Affære, end han hidtil har villet være ved. . . Den lille, tapre Kvinde sætter alt ind paa at bringe Sandheden for en Dag, og takket være hendes Mod og Uforfærdethed lykkes det hende ikke alene at give den haardtprøvede Carl Weldon tilbage til Solen og Livet, men ogsaa selv at genvinde den Lykke, som hun troede, hun havde forspildt sin Ret til.

1. ✓ Kærlighe[redacted]dens Almagt,

Nordisk Films Ko. 1918.

2. ✓ Instr.: A.W.Sandberg,
Manus.: A.W.Sandberg.
Louis Foto: E. Larsen,

3. ✓ Medv.:
Carl Weldon.....Peter Fjelstrup
Victor, Dr.med., hans Søn.Carlo Wieth
Baron *B*iegundt.....Aage Hertel
Pedro, hans Nevø.....Peter Malberg
Nina.....Clara Wieth
Jeanne.....Jacoba Jessen

- ✓ 4. Fru Clara Wieth som Nina
- ✓ 5. Jaget af Mennesker.- Søgende Skjul der, hvor Dyrene færdes
- ✓ 6. Samme Nat opskræmtes Beboerne i et enligt Hus ved Trone-Skoven
- ✓ 7. Næste Dag blev der indledet Klapjagt paa et Stykke Menneske-Vildt i Trone-Skovene
- ✓ 8. Drevet af Sult og Feber nærmer den Jagede sig atter Menneskene
- ✓ 9. -Det er Skoven, der dræber Deres Mor. Havet kunde frelse hende,men...

Trykt / 10. 1000 Kr.
plakat Dusør udloves til den, som kan give Oplysning om den for Mordet paa Baron *B*iegundt mistankte Carl Weldons Opholdssted. Han menes at have skjult sig i Trone-Skovene. Statspolitiet!

- ✓ 11.-Det er jo ham fra i Nat.-1000 Kr.- Saa kunde Mor reddes!
- ✓ 12.-Gud tilgive mig, hvad jeg gør
- ✓ 13.Den myrdedes Nevø, Pedro *B*iegundt, som har udsat Dusøren
- ✓ 14.-Jeg kan være hos Dem i Løbet af et Kvarter
- ✓ 15. Victor Weldon, den Jagedes eneste Haab
- hånd- / 16.Du vil finde mig i Hjortenes Foderskur i den dybe Slugt. Kom. skrevet
- brev. / 17.-Saa sig mig i hvert Fald, hvem det er, som har ^{Din Far.}forraadt min Far
- (se først 34) / 18.-Det har jeg ingen Ret til at sige Dem, Doktor Weldon
- ✓ 19.-Jeg har baaret et Saar i min Sjæl, som aldrig vil læges
- ✓ 20.-De skulde ikke spille dydig, De, der lige har solgt en Mand for 1000 kr.
- ✓ 20a.-Du var kun et Aar gammel, da det skete
- ✓ 21. ...Da jeg en Aften kom hjem...
- ✓ 22.-Det var en Baron Liegundt
- ✓ 23.-Jeg elsker dig for højt, til, at jeg vil bede dig blive.Følg din Vilje og dine Længsler
- ✓ 24.-Nu har jeg givet Dem det bedste, jeg ejer,- svigter De hende,- saa Gud naade Dem
- ✓ 25.-Fire Aar efter fik jeg at vide, at din Mor var død,-fattig og forladt
- ✓ 26.-Siden da har Hadet flammert i mig mod den Mand, som i et Lune stjal din Mors Liv-og mit- og gjorde dig til et ensomt Barn
- ✓ 27. For sent
- ✓ 28.-Først for nogle Dage siden, saa jeg ham igen

- ✓ 29.-Ja den Herre er Baron Liegundt, Han bor paa Nr. 116
- ✓ 30.-Saa skrev jeg et Brev til, hvori jeg mindede ham om, hvad jeg havde sagt- og saa opsøgte jeg ham
- ✓ 31.-Tænk paa, hvad De gør Weldon. Bliver De Morder, saa ødelægger De Deres Søns Liv
- ✓ 32.-Pludselig slog den Tanke ned i mig, at jeg vilde blive mistænkt
- ✓ 33.-Saa skrev jeg Brevet til dig i min Vaande

Hånd- ✓ 34. skrevet
brev

Min Søn!
Du er den eneste, der vil tro paa min Uskyldighed. Jeg har
SKinnet imod mig og maa flygte. Søg mig i Trone-Skoven. Du vil
finde mig i Hjortenes Foderskur i den dybe Slugt. Kom.

Din Far.

- ✓ 35.-Du tror mig, Victor, min Dreng. Du tror mig- ikke sandt?
- ✓ 36. Ene i Verden
- ✓ 37.-Gud i din Himmel! Løft Byrden af mine Skuldre. Lad mig drage ud i Verden- tilgivet- og med din Velsignelse!
- ✓ 38. Efter dette skiftede Nætter og Dage,- indtil...

Trykt ✓ 39. avisar-
tikeh.

Liegundt-Mordet.
Den med Spænding imødesete Højesteretsdom faldt i Dag. Millionæren
Carl Weldon blev for overlagt Mord paa Indicier idømt 10 Aars
Tugthus.

- ✓ 40. Den gamle Landsbylæge, som havde lært Ninas opofrende Karakter at kende, havde anvist hende Sygeplejerskens store Gerning

Trykt ✓ 41. Liste Kommunehospitalets 5te Afdeling: 2 Sygeplejersker og 3 Elever søges straks.

Homøopatisk Klinik, (Dr. Clifford): 1 Sygeplejerske straks
Dr. Victor Weldon's Børneklinik: 2 Elever straks
Lysinstituttet "Finsen": 1 Sygeplejerske 1te August

SLUT *rh*

I DEL

- ✓ 42.- Victor Weldon-- er det et Spil af Skabnen?
- ✓ 43. Og faa Dage efter optog nye Tanker Nina ~~Weldon~~
- ✓ 44.- Det er jo lidt anstrengende i Begyndelsen. Men De vil komme til at holde af det. Det er jo dog det skønneste at gøre godt mod andre.
- ✓ 45. Sammen med sin nye Veninde, den gode, men letsindige Jeanne, foretager Nina en lille Udflugt før Nattevagten
- ✓ 46. Et Møde med Fortiden
- ✓ 47.-Vi to kan vist faa det rigtigt rart- efterhaanden. Vi skal nok blive Venner!
- ✓ 48. Tiden, der gled, byggede en skælvende Bro mellem Victors og Ninas Hjerter.
- ✓ 49.-Hvis Frøkenen maa hjælpe mig, saa vil jeg bygge et Slot, hvor Doktoren kan bo sammen med Frøkenen
- ✓ 50. - Vær saa sød og bring Journalerne hjem til mig i Aften
- ✓ 51.-Kære Nina! Journalerne var et Paaskud, bliv ikke vred. Der er noget, jeg har længtes efter at tale med Dem om...
- ✓ 52.-Men først er der en Ting, De maa vide
- ✓ 53.-Det er min Far. Han sidder i Tugthuset-uskyldig dømt!

Håndskre ✓ 54. vet brev

Kære Frk. Jeanne!
Haaber, De vil glæde mig ved at deltage i en lille Fæst, som jeg holder i Aften i mit Hjem. Jeg vil være uden for Klinikken Kl. 8 i Aften med min Vogn.

Deres længselsfulde
Pedro L.

- ✓55.-Alt var gaaet anderledes, hvis ikke et elendigt Menneske havde solgt min Far
- ✓56.-Bliv min Hustru, Nina, og giv mig Kraft til at bære Sorgen over min Far
- ✓57.-De har vel ikke midt i al den Kærlighed glemt at fortælle Doktoren, hvem det var, som solgte hans Far
- ✓58. Men at sige Sandheden var mere end den lille Kvinde kunde bære.-- For hun elskede-
- ✓58a.-Ikke for meget. Husk jeg har Nattevagt
- ✓59. Først næste Morgen vendte Jeanne tilbage
- ✓60.-Jeg behøver vel ikke at sige Dem, at De straks maa forlade Deres Stilling her
- ✓61.-Smidt ud. Det var kedeligt. Men kom du bare til mig
- ✓62. Fru Nina Weldon, der kæmper for at drage Lykken ind i sit Liv, har kastet et Glemselens Slør over Fortiden
- ✓63. Kære Frue!

Håndskrevet brev

Det vilde være klogt af Dem at møde mig ved Monumentet i Nationalparken. Jeg haaber, De vil finde Midler til at lukke min Mund.

Deres
Pedro Liegundt

- ✓64.-Nej, nej, aldrig det!
- ✓65.-Jeg kunde ikke for alt i Verden taale at miste dig, Victor. Det er ondt at elske saa højt. Jeg er angst!
- ✓66.-Det er jo helt forkert, at De er bange for mig. Jeg er Dem saamænd dybt taknemmelig!
- ✓67. ...De klarede jo nemlig en meget kedelig Histo...
- ✓68. ...ellers faar Deres Mand at vide, at det var Dem, som angav hans Far
- ✓69.-Ja Victor. Det er sandt
- ✓70.-Han sagde noget, han ikke vilde have sagt
- ✓71....De klarede jo nemlig en meget kedelig Histo...
- ✓72.+Men en lille slagen Kvinde rejste sig til Kamp
- ✓73.-Hvis du hader Pedro, som du siger, Jeanne, saa hjælp mig
- ✓74.+Saa sørger du for, at han er i "Astoria" Kl. 11 i Aften
- ✓75. Vaabnene slibes
- ✓76.-Skaf mig at vide, hvad der er sket, siden hun kommer her
- ✓77.-Aah, Manden har smidt hende ud, men hun er nærmest glad for det
- ✓78.-Gider du ikke underholde Damen her. Hun trænger til Forandring
- ✓79.-Ja, jeg trænger til Forandring. Du skal aldrig se mig mere
- ✓79a.-Hvem fletter Kurvene, i hvilke Gaaderne og Fortvivlelsen bæres ud i Uendeligheden. Carl Weldon, livsslagne Mand. Ved du noget Svar?
- ✓80.-Nævn ikke Victors Navn. Jeg hader ham
- ✓81.-Blot jeg vidste, at hans Far virkelig var uskyldig, saa havde jeg dog gjort ham noget rigtigt ondt
- ✓82.-Han er uskyldig
- ✓83.-Skaf mig Beviserne
- ✓84.-Du gør mig vanvittig. Hvor er du dejlig
- ✓85.-Jeg foragter fejge Mandfolk
- ✓86.-De forlanger alt af mig- mig, som De ikke engang tør vise Tillid
- ✓87.-Fortæl mig det hele, og du kan bede mig om alt
- ✓88.-Jeg skulde og maatte have Penge. Det var min Ære, det drejede sig om

SLUT
SPOLE
II

Tekstglimt

Tekstglimt
i filmen
mangler
Th.

Hånd- 189.
skrevet
brev.

Herr Baron Liegundt!

Jeg har set Dem. Endelig ved jeg, hvor De er at finde.
I Morgen Formiddag kommer jeg. Saa gør vi to op. De undgaar
ikke min Hævn.

Carl Weldon.

- ✓90.--Jeg hørte, at Weldon var kommet- og...
- ✓91.--Jeg løb ned ad Bagtrappen
- ✓92.--Brevet og Revolveren. Det var Beviser nok
- ✓93.--Ganske fikst fundet paa.--Fæ! De skulde have sørget for et Vidne
- ✓94.--Her er Vidnet
- ✓95.--Ja, han har tilstaaet
- ✓96.--Tilgiv mig, lille, stærke Nina
- ✓97.--Du har aabnet Portene for Far, Fortene til Solen og Livet, der nu
venter os alle tre

JH.